

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **BULLDOG REKLAMA s.r.o.**, IČO 26157527
sídlem Přetlucká 3354/12, 100 00 Praha 10
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Kiršnerem, LL.M.
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2022, č. j. MHMP 1593130/2022, sp. zn. S-MHMP 715189/2022/STR

takto:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu, ze dne 2.9.2022, č.j. MHMP 1593130/2022 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Pavla Kiršnera, LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 13, odboru stavebního ze dne 25. 2. 2022, č. j. P13-10684/2022, sp. zn. VYS 51124/2020/VO (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně dle § 126 a 127 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), o změnu v užívání stavby označené jako „2 ks nad sebou, oboustranné, osvětlené reklamní zařízení ve tvaru „V“ o rozměrech reklamní plochy 4 x 5,1 x 2,4 m, Praha 5, Stodůlky, při ul. Jeremiášova“ na pozemku parc. č. 162/291 v k. ú. Stodůlky. Změna měla spočívat v prodloužení doby trvání dočasné stavby pro reklamu do 19. 11. 2025 (dále jen „žádost“).
2. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí dospěl k závěru, že změna v užívání stavby nesplňuje požadavek podle § 126 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, tj. že není v souladu s obecnými požadavky na výstavbu plynoucími z nařízení č. 10/2016 Sb. Hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné technické požadavky na využívání území a technické požadavky stavby v hlavním městě Praze (dále jen „Pražské stavební předpisy či „PSP“). Konkrétně nesoulad spočíval v nedostatečné vzdálenosti od sousední stavby pro reklamu (dále „sousední dočasná stavba“), která činí podle odměření stavebním úřadem z ortofotomapy cca 60 m na místo 100 m, které PSP v takové situaci v ust. § 78 odst. 2 vyžadují. Z tohoto důvodu stavební úřad požadovanou změnu v době trvání dočasné stavby zamítl a nařídil odstranění stavby do 2 měsíců od nabytí právní moci svého rozhodnutí.
3. Žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, ve znění jeho doplnění ze dne 18. 3. 2022. Namítala, že stavební úřad vůči ní postupoval diskriminačně, jelikož u sousední dočasné stavby, která je ve vzdálenosti 60 m od dočasné stavby žalobkyně vydal dne 31. 5. 2005 souhlas se změnou v užívání stavby s dobou trvání omezenou platností nájemní smlouvy, a tím ji povolil jako stavbu potencionálně trvalou, jelikož doba platnosti nájemní smlouvy může být neustále prodlužována. Tento souhlas žalobkyně označila za vadný a uvedla, že by neměla být trestána za svůj řádný postup oznámení změny. Stavební úřad měl povolit změnu v užívání dočasné stavby žalobkyně, aby zajistil rovnost práv ve smyslu ust. § 7 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (správní řád). Žalobkyně v odvolání namítla zásah i do svého práva legitimního očekávání, když z veřejně dostupných zdrojů má za to, že nedochází k jednotnému uplatňování požadavků Pražských stavebních předpisů, zejména požadavku na odstupové vzdálenosti samostatně stojících staveb pro reklamu upravených v ust. § 78. K této skutečnosti uvedla 2 příklady staveb, které mají od dočasné stavby žalobkyně odstupovou vzdálenost rovněž kratší 100 m.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

4. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vyšel ze zjištění, vyplývajících z povolení předmětné stavby jako dočasné, postupně udělených od r. 2011 a dále z kontrolní prohlídky stavby ze dne 28. 2. 2021, při níž byla ověřena existence stavby pro reklamu v okolí předmětné stavby žalobkyně a jejich vzájemné odstupové vzdálenosti.
5. Žalovaný k odvolacím námitkám žalobkyně uvedl, že dočasná stavba žalobkyně skutečně kvůli nedostatečnému odstupu od sousední dočasné stavby skutečně není v souladu s Pražskými stavebními předpisy a nesplňuje podmínku odstupové vzdálenosti, která musí být od jiné stavby min. 100 m. Nešlo o stavbu jinou, která by byla určena ke zprostředkování informace a neměla by reklamní povahu ani o stavbu, označující konkrétní provozovnu nebo budovu instituce. Upozornil, že předmětem ohlášení stavby a řízení o změně užívání stavby byla dočasná stavba žalobkyně a nikoliv sousední dočasná stavba.
6. K odvolací námitce ohledně diskriminačního postupu vůči žalobkyni a postupu v rozporu se zásadou legitimního očekávání citoval z prvostupňového rozhodnutí pasáž týkající se umístění a povolení stavby žalobkyně, ustanovení § 4 odst. 2 správního řádu a dále sám hodnotil vzájemný odstup staveb pro reklamu dle Pražských stavebních předpisů. Odvolací námitky považoval za irelevantní, jelikož žalobkyně podala oznámení o změně v užívání dočasné stavby pro reklamu, která v současné době již neexistuje. Uvedl, že ze snímků veřejně dostupných portálů zjistil, že již od září 2019 dočasná stavba žalobkyně, která byla povolena souhlasem ze dne 31. 10. 2014, neexistuje. Ze snímků z veřejně dostupných portálů, které učinil součástí napadeného rozhodnutí, žalovaný zjistil, že se stavba žalobkyně již od září 2019 sestává na místo z 2 ks nad sebou osvětleného reklamního zařízení v rozměrech 5,1 x 5,29 m z jednoho reklamního panelu v rozměrech 5,1 x 5,29 m. Tento stav trvá i na snímku ze dne 7. 8. 2021. Stavba je proto v rozporu s povoleným stavem a stavební úřad měl již v r. 2019 zahájit řízení o odstranění nepovolené stavby. Žalovaný uvedl, že ačkoliv stavební úřad prováděl dne 28. 2. 2022 místní šetření, tento rozpor s vydaným povolením nezjistil.
7. Žalovaný shrnul, že původní povolená dočasná stavba žalobkyně již neexistuje, a proto není možné vést řízení o změně stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání. Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

8. Žalobkyně v podané žalobě uplatnila dva žalobní body.
9. V prvním žalobním bodu namítala vadné zjištění skutkového stavu odvolacím správním orgánem, které spatřovala v tvrzení žalobkyně, že předmětná dočasná stavba již neexistuje. Uvedla, že žalovaný neprovedl místní šetření a svá skutková zjištění učinil pouze na základě snímků z map serveru <https://google.com/> a map serveru <https://mapy.cz/>. Pokud by postupoval řádně, podle zjištěného skutkového stavu v souladu s ust. § 3 a § 5 odst. 3 správního řádu, zjistil by, že původní povolená dočasná stavba nezanikla. To žalobkyně dokládala fotografií ze dne 3. 10. 2022, kterou navrhla k důkazu. Vytkla zásadní vady řízení spočívající v nedostatečném zjištění skutkového stavu stavby a v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
10. V druhém žalobním bodu žalobkyně namítala nevypořádání se s odvolacími námitkami. Poukázala na to, že stavební úřad vydal dne 31. 5. 2005 souhlas se změnou užívání dočasné stavby na pozemku parc. č. 162/19 v kat. území Stodůlky, která je sousední stavbou pro reklamu vůči stavbě žalobkyně, avšak dobu trvání stanovil na dobu platnosti nájemní smlouvy. Tímto stavební úřad povolil sousední stavbu pro reklamu jako stavbu potenciálně trvalou, pokud by byla nájemní smlouva nadále prodlužována. Žalobkyně se cítí být

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

sankcionována za svůj řádný a zákonný postup, a to z důvodu vadného souhlasu stavebního úřadu se změnou sousední dočasné stavby pro reklamu ze dne 31. 5. 2005, která rovněž obdobně podléhala obdobnému posouzení vzdálenosti jako stavba žalobkyně.

11. Podle žalobkyně se stavební úřad dopouští diskriminačního jednání, když zamítl prodloužení trvání její dočasné stavby z důvodu nezákonného postupu při udělení souhlasu se změnou sousední dočasné stavby. Tento postup označila za zjevně diskriminační a porušující ust. § 7 odst. 1 správního řádu a namítala, že se tím žalovaný vůbec nezabýval.
12. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
13. Současně s podanou žalobou podala návrh na přiznání odkladného účinku žalobě z důvodu nepřiměřených nákladů žalobkyně do rozhodnutí soudu a z důvodu náhledu, že stavba neporušuje důležitý veřejný zájem.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že pro posouzení žádosti žalobkyně je rozhodné, zda návrh odpovídá platným předpisům. Daný případ nesplňuje požadavky podle § 78 odst. 2 Pražských stavebních předpisů. Změna rozměrů reklamních ploch je v této věci nerozhodná, žalovaný v napadeném rozhodnutí jen konstatoval, že ji stavební úřad nezjistil, ač kontrolní prohlídku provedl. K námitce diskriminačního postupu žalovaný odkázal na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, co je předmětem řízení a že stavební úřad je vázán požadavkem žadatelky na pevně stanovenou lhůtu dočasnosti.
15. Žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

V. Jednání před soudem

16. Zástupce žalobkyně při jednání před soudem setrval na podané žalobě a uvedl, že žalobkyní předložená fotografie předmětné dočasné stavby k důkazu byla předložena zejména z toho důvodu, že tím chtěla žalobkyně prokázat, že stavební úřad chybně zjistil skutkový stav, neboť předmětná stavba byla vždy dvoukřídlá a nikoliv ta, která byla uvedena v napadeném rozhodnutí. Dočasná stavba žalobkyně existovala po celou dobu a s žalobkyně chtěla k datu fotografie 3. 10. 2022, doložit, že stavební úřad vycházel z nesprávných podkladů.
17. Zástupkyně žalovaného odkázala na posouzení věci v napadeném rozhodnutí a na vyjádření k žalobě, a to i k dotazu soudu na to, jak žalovaný nahlíží či jak vypořádal námitky žalobkyně správní praxí namítanou v závěru podaného odvolání.
18. Soud neprovedl dokazování důkazními prostředky – rozhodnutími týkajícími se umístění dočasných staveb a fotografií předmětné dočasné stavby ze dne 3. 10. 2022, neboť vydaná rozhodnutí a souhlas jsou součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vychází, a fotografie pořízená dne 3. 10. 2022 nezachycuje stav reklamního zařízení ke dni rozhodnutí žalovaného ze dne 2.9.2022, k němuž je dle § 75 odst. 1 s. ř. s. veden přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí.

VI. Posouzení věci městským soudem

19. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.). Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Usnesením ze dne 9. 11. 2022 č.j. 9A 92/2022-32 nevyhověl žádosti žalobkyně a nepřiznal žalobě odkladný účinek.

20. Žaloba je důvodná, soud shledal vady řízení vedoucí ke zrušení napadeného rozhodnutí.
21. Ze správního spisu vyplývá, že předmětná stavba žalobkyně na pozemku parc. č. 162/291 v kat. území Stodůlky byla povolena souhlasem s umístěním a provedením stavby ze dne 27. 1. 2011 jako stavba dočasná s dobou trvání do 31. 12. 2015. Následně stavební úřad vydal dne 31. 10. 2014 souhlas se změnou stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání do 19. 11. 2020.
22. Jedná se o stavbu s názvem „2 ks nad sebou, oboustranné osvětlené reklamní zařízení ve tvaru „V“ o rozměrech reklamní plochy celkem 4,5, 1x 2,4 m Praha 5, Stodůlky, při ul. Jeremiášova na pozemku parc. č. 162/291 v kat. území Stodůlky.
23. O prodloužení téže stavby bylo žalobcem podáno předmětné oznámení o změně v užívání stavby a o téže, stejně označené stavbě bylo dne 25. 2. 2022 vydáno napadené prvostupňové rozhodnutí.
24. V protokolu z kontrolní prohlídky, kterou stavební úřad provedl dne 28. 2. 2022, po vydání prvostupňového rozhodnutí, vyplývá že stavební úřad zaznamenal existenci dočasné stavby žalobkyně a existenci dalších staveb pro reklamu v nejbližším okolí (viz záznam o průběhu úkonu), mapový zákres se situací z ortofotomapy a fotodokumentační výsek při ulici Jeremiášova zaznamenávající existenci dle poznámek stavebního úřadu zamítané stavby žalobkyně a dalších dvou dohledaných staveb.
25. V této souvislosti ze správního spisu vyplývá, že na pozemku parc. č. 162/19 v kat. území Stodůlky byla také v r. 1994 povolena jako dočasná stavba pro reklamu, a to rozhodnutím ze dne 31. 10. 1994 s dobou trvání omezenou platností nájemní smlouvy, následně změna této stavby spočívající v konstrukční změně, byla povolena rozhodnutím ze dne 31. 5. 2005, neboť bylo zjištěno, že umístění stavby stále trvá, neboť nájemní smlouva je stále v platnosti.
26. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je zřejmé, že správní orgán 1. stupně založil své zamítavé rozhodnutí k požadované změně a *současně i rozhodnutí odstranění stavby* na porušení souladu s obecnými požadavky na výstavbu danými Pražskými stavebními předpisy, a to na porušení § 78 odst. 2, který předepisuje vzájemný odstup staveb pro reklamu s plochou panelu větší než 4 m², který je roven nejméně trojnásobku plochy panelu větší z těchto staveb nebo zařízení v metrech čtverečních, ne však méně než 100 m, vždy po jedné straně pozemní komunikace. Žalovaný pak v odvolacím řízení doplnil další důvod pro nepovolení změny stavby, spočívající ve zjištění, že v době od září 2021 změnila předmětná dočasná stavba pro reklamu svůj vzhled tak, že je zčásti v rozporu se stavem povoleným souhlasem stavebního úřadu ze dne 31. 10. 2014. Tento nově argumentovaný skutkový stav považovaný za změnu stavby bez povolení s tím, že původní stavba neexistuje, vedl jako další důvod žalovaného rovněž k zamítnutí odvolání žalobkyně a potvrzení rozhodnutí správního orgánu 1. stupně.
27. Šlo-li v dané věci i o výrok o odstranění stavby, soud nemohl přehlédnout, že žalobkyně směřovala své námitky předně do důvodu, který žalovaný nově nastolil v napadeném odvolacím rozhodnutí (neexistence původně povolené dočasné stavby žalobkyně) a poté, do důvodu odstupových vzdáleností, který považoval za relevantní správní orgán 1. stupně. Žalobkyně totiž v odvolání namítala nejen nedostatečně zjištěný skutkový stav ohledně Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

posouzení jiného vzhledu předmětné stavby, tj. neexistence již původní povolené dočasné stavby, k tomuto bez provedení místního šetření a jen převzetí nového zjištění ze snímků map serveru žalovaným odvolacím orgánem, ale současně mu vytýkala i nevypořádání se s jejími odvolacími námitkami.

28. Z podaného odvolání je totiž zřejmé, že žalobkyně vedle námitek diskriminačního charakteru ve vztahu k povolení sousední stavby pro reklamu na pozemku parc. č. 162/19 v kat. území Stodůlky vydanému nejprve v r. 1994 a následně i rozhodnutím se změnou stavby ze dne 31. 5. 2005, uplatnila rovněž námitku zásahu do práva legitimního očekávání na stejné zacházení při uplatňování požadavků Pražských stavebních předpisů v otázce odstupových vzdáleností. Žalobkyně jako příklad takového nejednotného postupu uplatňování požadavku v ust. § 78 Pražských stavebních předpisů uvedla osvětlenou stavbu pro reklamu ve tvaru písmene „V“ a zařízení pro reklamu umístěné ve zjevně kratší vzájemné odstupové vzdálenosti, než jedno sto (100) metrů, které se nachází za křižovatkou Jeremiášova a Lýskova a dále v ulici Jeremiášova, a to za křižovatkou pozemních komunikací v ulicích Jeremiášova a Poincova. Namítala, že toto odchýlení od ustálené správní praxe není řádně odůvodněno závažnými okolnostmi.
29. Soud i při vědomí toho, že zásadním hlediskem a důvodem pro zamítnutí změny v užívání dočasné stavby žalobkyně, spočívající v prodloužení doby trvání do 19.11.2025 bylo nedodržení odstupových vzdáleností mezi dočasnou stavbou žalobkyně na pozemku parc. č. 162/291 a sousední dočasnou stavbou na pozemku parc. č. 169/19, nemohl přehlédnout, že žalovaný námitky žalobkyně o nedůsledném a nejednotném uplatňování správní praxe v při aplikaci Pražských stavebních předpisů v otázce odstupových vzdáleností v napadeném rozhodnutí nikterak nevypořádal a tyto námitky pominul. Jeho rozhodnutí je soustředěno na tvrzení o změně původně povolené stavby, a tedy její neexistence, s uváděnými snímky „změněného“ reklamního zařízení žalobkyně ze dne 7. 8. 2021, tedy také na důvodu, k němuž žalobkyně neměla prostor se vyjádřit v rámci svého odvolání.
30. Ve vztahu k sousední dočasné stavbě na pozemku parc. č. 162/19 namítané žalobkyní v rámci námitek diskriminačního postupu se správní orgány obou stupňů z hlediska prodloužení povolení této stavby v r. 2005 vyjádřily pouze tak, že tato sousední stavba není předmětem řízení. Tomu

soud přisvědčuje. Nicméně soud je shodně se žalobkyní toho názoru, že povolení uvedené sousední stavby jako dočasné, jejíž doba trvání byla vázána na dobu platnosti nájemní smlouvy ve vztahu k pozemku, je nesprávným postupem, obcházejícím účel povolování staveb jako *dočasných*, v rozporu s takovou povahou staveb. Přesto nemůže být skutečnost, že umístění takové stavby bylo již rozhodnutím správního orgánu povoleno, důvodem či příkladem pro nedodržování a obcházení jiných právních předpisů, zde obecných požadavků na vzájemné odstupové vzdálenosti staveb. Avšak pokud žalobkyně své odvolání založila také na další námitce a konkrétními příklady poukazovala na to, že ze strany správních orgánů nedochází (v dané lokalitě okolí ulice Jeremiášova Lýskova a Poincova) k jednotnému uplatňování požadavků Pražských právních předpisů v odstupových vzdálenostech, nemohla se tato námitka nedotknout i zmíněné sousední dočasné stavby. Bylo na žalovaném, aby k těmto námitkám ověřil skutečný stav dočasných staveb na místě samém, a vzhledem k dosaženým zjištěním v dané lokalitě vypořádal námitky žalobkyně a osvětlil, jak k aplikaci požadavků dle Pražských stavebních předpisů přistupuje z hlediska ust. § 4 odst. 2 správního řádu a pokud existují, odůvodnil případné rozdíly.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

31. Žalobkyně neměla prostor se v odvolání vyjádřit k důvodu zamítnutí žádosti, který žalovaný shledal nad rámec prvostupňového rozhodnutí ve změně reklamního zařízení, které je dočasnou stavbou žalobkyně, a v žalobě popřela zjištění žalovaného, že skladba reklamních panelů na dočasné stavbě byla shledána v rozporu s povoleným stavem. Žalobkyně se neúčastnila žádného místního šetření k ověření zjištění žalovaného o věcné změně dočasné stavby, vycházejících ze snímků ze září r. 2019 a srpna 2021 obsažených přímo v napadeném rozhodnutí a ze snímku z kontrolní prohlídky správního orgánu 1. stupně, ze dne 28. 2. 2022, z něhož není zcela zřetelně rozeznatelná žalovaným popsaná změna konstrukce dočasné stavby žalobkyně (ostatně tato není ani v protokolu zaznamenaná a dokonce ani označená tvrzenou změnou v prvostupňovém rozhodnutí), a tedy zda jde skutečně o tutéž dočasnou stavbu žalobkyně, jejíž odstupové vzdálenosti stavební úřad v tomto řízení posuzoval. Za takové situace, bez seznámení žalobkyně se zjištěními vyššími najevo až po vydání prvostupňového rozhodnutí (viz kontrolní protokol ze dne 28. 2. 2022) a rozhodnutí žalovaného (viz foto snímky v napadeném rozhodnutí) ohledně dočasné stavby žalobkyně a bez vypořádání odvolacích námitek žalobkyně o nestejném uplatňování správní praxe při aplikaci požadavků PSP, neměl soud podmínky pro to, aby námitky žalobkyně poukazující na vady řízení, spočívající v nevypořádání jejich odvolacích důvodů, jako jednoznačně nedůvodné odmítl.
32. Městský soud, ač nikterak nezpochybňuje požadavek PSP a správních orgánů obou stupňů na dodržení odstupových vzdáleností dočasných staveb pro reklamu, postrádal v napadeném rozhodnutí náležitě a zejména úplné vypořádání odvolacích námitek žalobkyně ohledně odstupových vzdáleností dočasných staveb pro reklamu v dané lokalitě a v tomto směru uplatňované správní praxe, zvláště, bylo-li současně rozhodnuto o odstranění její stavby.
33. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil pro vady řízení spočívající zčásti v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatečné vypořádání odvolacích námitek žalobkyně a zčásti v tom, že závěr žalovaného nemá oporu v podkladech řízení, z nichž by mohly být soudem bez pochyb a při absenci vypořádání žalovaného v napadeném rozhodnutí odmítnuty námitky žalobce o nestejném zacházení při aplikaci obecných požadavků na výstavbu. Podle § 78 odst. 4 pak soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Dostatečně ověří poměry dočasných staveb v dané lokalitě a odvolací námitky žalobkyně vypořádá.
34. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci procesně úspěšná, soud jí proto přiznal právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení.
35. Náklady řízení, jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč a dále náklady vynaloženými na právní zastoupení žalobce advokátkou. Ty spočívají jednak v odměně za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), tedy za převzetí zastoupení, podání žaloby a účasti při ústním jednání, přičemž sazba odměny za každý z těchto úkonů činí 3 100 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.), a dále ve třech paušálních částkách ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), tj ve výši 10 200 Kč. Soud nepřiznal žalobkyni náhradu odměny za zástupcem účtovaný úkon – vyjádření ze dne 21. 12. 2022, neboť nešlo o právní stanovisko k věci, ale pouze o sdělení soudu k jeho výzvě dle § 51 s. ř. s., že žalobkyně požaduje nařízení ústního jednání. Vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobce je plátcem

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

DPH, soud proto náklady řízení zvýšil o částku 2 142 Kč odpovídající DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů důvodně vynaložených žalobcem na řízení v této věci tak činí 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 22. března 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.